

Sygn. akt II Ca 133/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Hallada
Sędziowie:	SO Robert Figurski SO Sylwia Kornatowicz (sprawozdawca)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Klaudia Pasieczny

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa R. G.

przeciwko stronie pozwanej (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie

z dnia 21 grudnia 2012 roku

sygn. akt I C 1397/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie I oddala powództwo, a w punkcie III zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 419 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 133/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lubinie wyrokiem z dnia 21.12.2012 r. (sygn. akt I C 1397/12) zasądził od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. G. kwotę 2.375,85 zł z ustawowymi odsetkami i zwrotem kosztów procesu. Sąd ustalił, że powód jest właścicielem samochodu osobowego marki L. (...) nr rej. (...), który w dniu 15.04.2012 r. uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej, spowodowanej przez kierowcę ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej

u strony pozwanej. (...) wypłacił powodowi z tego tytułu, po zgłoszeniu szkody w dniu 25.04.2012 r., odszkodowanie w kwocie 2.375,85 zł, stanowiącej połowę wartości szkody, natomiast niezasadnie odmówił wypłaty drugiej części. Zdaniem Sądu Rejonowego, wbrew zarzutom strony pozwanej, z niczego nie wynika uprawnienie (...) Bank S.A. do kwestionowania uprawnienia powoda do uzyskania całego odszkodowania, w szczególności nie została wykazana w procesie żadna zależność prawna między R. G. w tym bankiem. Dlatego w ocenie Sądu powód zasadnie domaga się zapłaty pełnego odszkodowania, zgodnie z art.817§1 k.c. i art.363§1 k.c.

W apelacji od tego wyroku pozwana zarzuciła naruszenie art.233 k.p.c. i art.363§1 k.c. poprzez błędne uznanie, że powód jest jedynym właścicielem uszkodzonego samochodu i że ma uprawnienie do otrzymania drugiej połowy odszkodowania mimo niespełnienia warunku stawianego przez współwłaściciela, którym jest (...) Bank S.A. w W.. W oparciu o takie zarzuty strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa.

Na podstawie dowodów przeprowadzonych w pierwszej instancji Sąd odwoławczy ustalił:

Samochód osobowy marki L. (...) nr rej. (...) stanowi współwłasność powoda (...) Bank S.A. w W.. Bank ten w dniu 9.05.2012 r. powiadomił (...) o wyrażeniu zgody na wypłatę powodowi pełnego odszkodowania pod warunkiem przedstawienia przez niego rachunków za naprawę pojazdu lub naprawionego samochodu do oględzin pracownikowi zakładu ubezpieczeń oraz przedstawienia potwierdzenia dodatkowych badań technicznych po naprawie auta. Badania techniczne pojazdu R. G. przeprowadzone zostały w dniu 26.04.2012 r. Na dzień 27.04.2012 r. samochód powoda nie był naprawiony po wypadku z dnia 15.04.2012 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlega uwzględnieniu.

Sąd Rejonowy poczynił nieprawidłowe ustalenie co do faktu własności samochodu osobowego marki L. (...) nr rej. (...). Już w pierwszej instancji R. G. przyznał, że (...) Bank S.A. w W. jest współwłaścicielem tego pojazdu, co zawarł w piśmie z dnia 12.12.2012 r., a co ma potwierdzenie w dowodzie rejestracyjnym samochodu. W tej sytuacji Sąd I instancji błędnie przyjął, że powód jest jedynym właścicielem auta, co doprowadziło do wadliwego rozstrzygnięcia. Skoro bowiem pojazd jest przedmiotem współwłasności, to odszkodowanie za szkodę w pojeździe przypada w częściach równych wszystkim współwłaścicielom. Wynika to z przepisów art.197 k.c. i art.379§1 k.c. oraz z zasady, że roszczenie odszkodowawcze nie jest czynnością zachowawczą, czyli zmierzającą do zachowania wspólnego prawa.

Dlatego wbrew stanowisku Sądu I instancji, (...) Bank S.A. mógł w stosunku do strony pozwanej złożyć oświadczenie o wyrażeniu zgody na wypłatę powodowi jako drugiemu współwłaścicielowi samochodu całego odszkodowania pod wskazanym warunkiem, którego zresztą R. G. co do zasady nie kwestionował, twierdząc jedynie w odpowiedzi, że warunek ten spełnił. Jak jednak słusznie podnosiła strona pozwana, powód nie przedstawił rachunków z naprawy auta po uszkodzeniu w wypadku, za który odpowiedzialność strona ta ponosi, nie przedstawił też dowodu badania technicznego przeprowadzonego po tej naprawie ani naprawionego samochodu do oględzin. Dokumentacja fotograficzna w aktach szkody wskazuje, że w dniu 27.04.2012 r. przedmiotowy pojazd był nadal uszkodzony, czyli nienaprawiony, a zatem zaświadczenie o badaniu technicznym z dnia 26.04.2012 r. nie było dokonane po naprawie samochodu, uszkodzonego wskutek wypadku z dnia 15.04.2012 r. W tej sytuacji R. G. uprawniony był otrzymać część należnego odszkodowania, odpowiadającą jego udziałowi we współwłasności pojazdu, czyli 1/2 - co zostało mu wypłacone w postępowaniu likwidacyjnym. Pozostała część odszkodowania należna jest drugiemu współwłaścicielowi, skoro powód nie spełnił warunków, pod jakimi bank godził się zrezygnować na rzecz powoda ze swojej części odszkodowania.

W takim stanie rzeczy powództwo R. G. nie mogło zostać uwzględnione, co słusznie zarzucił apelujący. Niezależnie od jego argumentacji należy dodatkowo zauważyć, że podstawą faktyczną roszczenia, niezmienioną w toku procesu, było twierdzenie powoda o zaniżeniu przez ubezpieczyciela przy szacowaniu szkody kosztów części zamiennych i z tej

przyczyny ustalenie zbyt niskiej kwoty odszkodowania. Podstawa taka jednak faktycznie nie zaistniała, co również, a nawet przede wszystkim, czyniło powództwo R. G. nieusprawiedliwionym.

Wobec powyższego w wyniku uwzględnienia apelacji strony pozwanej zaskarżony wyrok podlegał zmianie poprzez oddalenie powództwa – z konsekwencją w postaci obciążenia powoda zwrotem kosztów procesu za obie instancje (wynagrodzenie radcy prawnego i opłata od apelacji) na rzecz wygrywającej sprawę strony pozwanej (art.98§1 k.p.c. i art.391§1 k.p.c.).